

11 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΤΡΙΣΕΛΙΩΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΜΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 765/90).

Στρατός της Δημοκρατίας — Οι περί Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990/ Κ.Δ.Π. 91/90 — Καν. 21(5) (αντιστοιχία με Καν. 17(7) των προηγούμενων κανονισμών: Κ.Δ.Π. 118/81) και Καν. 28(1) και (2) — Περιεχόμενο ρυθμίσεως — Ορθή η υπαγωγή στην Κ.Δ.Π. 91/90 και βαθμολογιών υπό το κράτος του προηγούμενου κανονιστικού καθεστώτος — Ο Καν. 28(4). 5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή την κρίση του ως παραμένοντος στον ίδιο βαθμό και από το Συμβούλιο Επανακρίσεων ύστερα από ιεραρχική προσφυγή του κατά της όμοιας απόφασης του Συμβουλίου Κρίσεων. Η αμφισβήτηση εντοπίστηκε στην ύπαρξη ή μη αναδρομικής εφαρμογής του νέου κανονιστικού πλαισίου των Υπαξιωματικών, όπως είναι ο αιτητής. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Οι καθ' ων η αίτηση, ορθά υιοθέτησαν το ισχύον δίκαιο (Κ.Δ.Π. 91/90) κατά τον κρίσιμο χρόνο. Το ότι, για να διαμορφώσουν τις αξιολογήσεις τους, είχαν καθήκον να προστρέξουν και σε στοιχεία προγενέστερα της θέσπισης των Κανονισμών δεν χαρακτηρίζει και την εφαρμογή τους 25

5 αναδρομική. Η βαθμολογία του αιτητή παρέμεινε η ίδια. Το τί άλλαξε ήταν η κατάταξη που προϋπέθετε αυτή η βαθμολογία βάσει των νέων κανονισμών, τους οποίους οι καθ' ων η αίτηση ώφειλαν να ακολουθήσουν.

10 Κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν κλονίστηκε. Η κρίση του αιτητή ως προακτέου δεν εξαρτιόταν αποκλειστικά από τη βαθμολογία του στα ουσιαστικά προσόντα. Σύμφωνα με τον Καν. 28(4) "Κατά την κρίση Υπαξιωματικού το Συμβούλιο Κρίσεων λαμβάνει υπόψη του και εκτιμά όλα τα κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στοιχεία, ιδιαίτερη όμως σημασία δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού."

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

20 *Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1959.*

Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1950.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή κατά της απόρριψης εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση της ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή με την οποία προσέβαλε την απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων ημερομηνίας 12.6.90, με την οποία έκρινε τον αιτητή ως παραμένων στον ίδιο βαθμό.

30 *Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή.*

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

35 *Cur. adv. vult.*

40 **ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.:** Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής υπηρετεί στον κυπριακό στρατό ως μόνιμος Υπαξιωματικός και κατέχει το βαθμό Λοχία από 1.4.78.

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του 1990 και συγκεκριμένα στις 12.6.90 το Συμβούλιο Κρίσεων έκρινε

τον αιτητή ως παραμένων στον ίδιο βαθμό, γιατί είχε "γενική βαθμολογία σε Εκθέσεις Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού κάτω από το καλός" και επιπλέον ουσιαστικά δυσμενή στοιχεία σε βάρος του και κυρίως πειθαρχικές ποινές για σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα στα οποία υπέπεσε. 5

Ο αιτητής, αφού έλαβε γνώση της πιο πάνω απόφασης υπέβαλε ιεραρχική προσφυγή στο Συμβούλιο Επανακρίσεων, το οποίο αφού εξέτασε το θέμα απέρριψε την προσφυγή ομόφωνα. Το αιτιολογικό της απόφασης περιέχεται σε επιστολή προς τον αιτητή ημερ. 16.8.90, σύμφωνα με το οποίο "... το Συμβούλιο Επανακρίσεων Υπαξιωματικών αποφάσισε να την απορρίψει ομόφωνα, διότι τα στοιχεία που υπάρχουν στον ατομικό σας φάκελο δικαιολογούν τη διαβάθμιση της κρίσης που έδωσε για την περίπτωση σας το Συμβούλιο Κρίσεων." 10 15

Είναι θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από καθεστώς νομικής πλάνης, εφόσον, κατά τον ισχυρισμό, έδωσαν αναδρομική ισχύ στον Καν. 21(5) των περί Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 91/90), οι οποίοι τέθηκαν σε ισχύ στις 18.5.90. 20 25

Συγκεκριμένα, ισχυρίζονται ότι οι καθ' ων η αίτηση όφειλαν να εφαρμόσουν τον Καν. 17(7) των προηγούμενων καταργηθέντων Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 118/81), σύμφωνα με τον οποίο η βαθμολογία 6 την οποία κατείχε ο αιτητής κατά τις περιόδους από 1.2.86 - 31.1.87, 1.2.87 - 11.12.87 και 28.7.88 - 31.1.89 αντιστοιχούσε με το "Καλός" και, επομένως, μπορούσε να κριθεί ως προακτέος. 30

Ο Καν. 21(5), Κ.Δ.Π. 91/90, καθορίζει την κλίμακα βαθμολογίας των ουσιαστικών προσόντων των υπαξιωματικών. Οι βαθμολογίες αυτές καταγράφονται σε ειδικά έντυπα που περιγράφονται ως "εκθέσεις ικανότητας". Σύμφωνα με τον Κανονισμό, ο κατέχων βαθμολογία 7 έως 8 χαρακτηρίζεται ως "καλός" και 4 έως 6 χαρακτηρίζεται ως "μέτριος". 35 40

Σύμφωνα με τον Καν. 28(1) οι διαβαθμίσεις των

κρίσεων των Υπαξιωματικών διαχωρίζονται σ' αυτή του προακτέος κατ' αρχαιότητα και σ' αυτή του παραμένοντος στον ίδιο βαθμό. Για να κριθεί ένας υπαξιωματικός ως προακτέος κατ' αρχαιότητα πρέπει, σύμφωνα με τον Καν. 28(2), στις εκθέσεις ικανότητας που έχει στον κατεχόμενο βαθμό, η βαθμολογία του στα ουσιαστικά προσόντα να είναι τουλάχιστο καλός.

10 Επομένως, σύμφωνα με τους Κανονισμούς του 1990, που ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, ο αιτητής δεν μπορούσε να κριθεί ως προακτέος εφόσον η βαθμολογία του τον κατάτασσε ως μέτριο.

15 Κρίνω ότι οι καθ' ων η αίτηση, ορθά υιοθέτησαν το ισχύον δίκαιο (Κ.Δ.Π. 91/90) κατά τον κρίσιμο χρόνο. Το ότι για να διαμορφώσουν τις αξιολογήσεις τους είχαν καθήκον να προστρέξουν και σε στοιχεία προγενέστερα της θέσπισής των Κανονισμών δεν
20 χαρακτηρίζει και την εφαρμογή τους αναδρομική. Η βαθμολογία του αιτητή παρέμεινε η ίδια. Το τί άλλαξε ήταν η κατάταξη που προϋπέθετε αυτή η βαθμολογία βάσει των νέων κανονισμών, τους οποίους οι καθ' ων η αίτηση ώφειλαν να ακολουθήσουν.

25

Επιπλέον, κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν κλονίστηκε. Η κρίση του αιτητή ως προακτέου δεν εξαρτόταν αποκλειστικά από τη βαθμολογία του στα ουσιαστικά προσόντα. Σύμφωνα με τον Καν. 28(4)
30 "Κατά την κρίση Υπαξιωματικού το Συμβούλιο Κρίσεων λαμβάνει υπόψη του και εκτιμά όλα τα κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στοιχεία, ιδιαίτερη όμως σημασία δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού."

35

(Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στις **Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 895/90, αποφασίστηκε στις 26.5.92, **Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 896/90, αποφασίστηκε στις 26.5.92).

40

Καταλήγω ότι η επίδικη απόφαση ήτο ορθή και

Χ'Τσαγγάρης, Δ. Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας κ.α. (1992)

νόμιμη και ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε πλάνη ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο, περιείχε δε επαρκή αιτιολογία.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.